MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 13
ROK XV

WARSZAWA
1 LIPCA 1933

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.

112.

W.O.438/18.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE TYMCZASOWEJ ORGANIZACJI DEPARTAMENTU ADMINISTRACYJNEGO.

Do czasu wydania nowego Statutu Organizacyjnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się w Departamencie Administracyjnym Biuro Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych i włącza się je do Wydziału Budżetowego jako Referat Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych (A. II. K. Z.).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1933 roku.

113.

E.III.686/5/1.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE OPŁAT WIZOWYCH.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

§ 1. Opłaty za wizy od obywateli obcych należy zasadniczo pobierać według poz. 50 T. O. K. w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 23.IV.1932 r. w sprawie zmiany taryfy opłat konsularnych. (Dz. U. R. P. Nr. 36 z 1932 r. poz. 394, Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 9 z dn. 1.V.1932 r. poz. 63).

Stawki przewidziane w powyższej pozycji nie dotyczą osób następujących kategoryj:

A. Obywateli obcych, zwolnionych całkowicie lub częściowo od opłat wizowych na podstawie decyzji Ministra Spraw Zagranicznych (§ 14 Rozp. Min. Spr. Zagr. z dn. 1.IV.1928 r. w sprawie taryfy opłat konsularnych. Dz. U. R. P. Nr. 49 z 1929 r. poz. 424, Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1928 r. poz. 54).

B. Obywateli państw, z któremi ustalono umownie stawki inne (punkt 2 uwagi do poz. 50 rozporządzenia Min. Spraw Zagr. z dn. 23.IV.1932 r. w sprawie zmiany taryfy opłat konsularnych i § 9 ust. 2 rozporządzenia Min. Spraw Zagr. z dn. 1.IV.1928 r, w sprawie taryfy opłat konsularnych).

C. Obywateli państw, co do których stosuje się zasada odwetu (ust. I, § 9 powyższego rozporządzenia Min. Spraw Zagr. z dn. 1.IV.1928 r. w sprawie taryfy opłat konsularnych).

A. ULGI W OPŁATACH WIZOWYCH.

§ 2. Przy pobieraniu opłat wizowych od osób powyższych kateryj należy stosować następujące zasady:

I. WIZY BEZPŁATNE.

Wizy bezpłatne winni otrzymywać:

Targi, wystawy.

1) Cudzoziemcy, przyjeżdżający do Polski na Targi Wschodnie, Północne, Poznańskie, lub na wystawy ogólno-krajowe, lub międzynarodowe — o ile wylegitymują się biletem wstępu, lub zaproszeniem zarządu targów lub wystawy.

Uzdrowiska.

2) Cudzoziemcy, przyjeżdżający w celach odpoczynkowych lub leczniczych do uzdrowisk w Polsce, na powrót z których Ministerstwo Komunikacji przyznało 50% ulgi za bilety kolejowe, o ile wykażą się biletem kolejowym do jednej z miejscowości następujących:

a) w ciągu całego roku:

w województwie krakowskiem: Bukowina, Bystra pow. bialski, Czorsztyn, Jaszczurówka, Krynica, Poronin, Rabka, Szczawnica, Zakopane, Żegiestów;

w województwie lubelskiem: Nałęczów;

w województwie lwowskiem: Hołosko Wielkie, Iwonicz, Truskawiec;

w województwie poznańskiem: Inowrocław, Miłowody, Smukała;

w województwie stanisławowskiem: Jaremcze, Tatarów, Worochta;

w województwie śląskiem: Bystra pow. bielski, Jastrzębie Zdrój, Jaworze, Ustroń, Wisła;

w województwie tarnopolskiem: Zaleszczyki,

w województwie warszawskiem: Ciechocinek, Otwock, Rudka;

b) corocznie w okresie od 15.V do 31.X:

w województwie białostockiem: Druskieniki;

w województwie kieleckiem: Busko, Czarniecka Góra, Ojców, Piaskowa Skała, Solec;

w województwie krakowskiem: Białka, Biały Dunajec, Czarny Dunajec, Jabłonka, Lipnica Wielka, Orawka, Lipnica Mała, Jordanów, Jurgów, Rzepiska, Łapszanka, Dursztyn, Niedzica, Łapsze Niżne, Kacwin, Kościeliska, Krościenko, Krzeszowice, Maków Podgórski, Marcinkowice, Muszyna, Piwniczna, Podwilk, Podszkle, Porąbka, Raycza, Rytro, Swoszowice, Witów, Wysowa, Zawoja, Zubrzyca Górna, Zubrzyca Dolna, Zubsuche;

w województwie lubelskiem: Kazimierz nad Wisłą;

w województwie lwowskiem: Horyniec, Lubień Wielki, Niemirów, Rymanów;

w województwie pomorskiem: wszystkie miejscowości położone nad morzem w powiecie morskim, Czerniewice, Kartuzy;

w województwie poznańskiem: Powidz;

w województwie stanisławowskiem: Delatyn, Diłok, Dora, Hrebenów, Hryniawa, Jamna, Kosów, Stary Kosów, Kuty, Korczyn, Morszyn, Mikuliczyn, Osmołoda, Podlute, Skole, Tuchla, Zełemianka, Żabie;

w województwie śląskiem: Goczałkowice, Istebna, Moszczenica;

w województwie tarnopolskiem: Okopy Św. Trójcy.

W wizie należy określić cel pobytu jako: „leczniczy” lub „wypoczynkowy” i wymienić nazwy miejscowości, do których cudzoziemiec zamierza się udać.

Zjazdy, kongresy.

3) Cudzoziemcy, przyjeżdżający do Polski na zjazdy i kongresy, organizowane przez instytucje prawnie działające w Polsce, o ile wykażą się zaproszeniem komitetu, lub kartą uczestnictwa.

Zawody sportowe.

4) Uczestnicy międzynarodowych lub międzypaństwowych zawodów sportowych, urządzanych w Polsce, o ile wykażą się zaproszeniem komitetu, lub kartą uczestnictwa.

Konduktorzy wagonów sypialnych.

5) Konduktorzy Międzynarodowego Towarzystwa Wagonów Sypialnych — (wizy wielokrotne pobytowe i wielokrotne przejazdowe).

II. OPŁATY UZALEŻNIONE OD WZAJEMNOŚCI.

Wizy bezpłatne lub ulgowe, o ile tego rodzaju wizy przyznaje obywatelom polskim państwo przynależności danego cudzoziemca, winni otrzymywać:

Członkowie C. I. E.

1) Członkowie Confédération Internationale des Etudiants, którzy winni się wykazać odpowiednią legitymacją.

Dziennikarze.

2) Dziennikarze:

a) korespondenci, pracujący w Polsce,

b) należący do organizacji dziennikarskich swego kraju, lub związków korespondentów zagranicznych,

c) akredytowani przy Lidze Narodów.

B. OPŁATY UMOWNE.

Obywatele St. Zj.

1) Zgodnie z porozumieniem, zawartem z Rządem Stanów Zjednoczonych Am. (nota M. S. Z. Nr. K. III. c. 362/29 z dn. 9.III.1929 r., nota Poselstwa Stanów Zjednoczonych Nr. 1307 z dnia 4.I.1929 r.) obywatele Stanów Zjednoczonych Ameryki winni otrzymywać wizy pobytowe wielokrotne, z rocznym terminem pobytu, za opłatą równą 4-em dolarom amerykańskim.

Studenci austrjaccy.

2) Zgodnie z porozumieniem, zawartem z Rządem Austrjackim (nota M. S. Z. Nr. K. III. 187/30 z dn. 12.II.1930 r., nota Poselstwa Austrjackiego Nr. 4304 z dn. 3.I.1930 r.), opartem na zasadzie wzajemności: studenci, obywatele austrjaccy, udający się na studja w zakładach naukowych w Polsce — wizy pobytowe jednorazowe.

Obywatele czeskosłowaccy.

3) Zgodnie z porozumieniem, zawartem z Rządem Czeskosłowackim (noty M. S. Z. Nr. Nr. K. III. 23965/29 z dn. 24.XII.1929 r. i K. III. 497/30 z dn. 14.I.1930 r. oraz noty Poselstwa Republiki Czeskosłowackiej Nr. Nr. 10656/29 z dn. 3.XII.1929 r. i 1752/30 z dn. 3.III.1930 r.), opartem na zasadzie wzajemności:

a) urzędnicy etatowi, czynni lub emerytowani,
b) wojskowi w służbie czynnej, lub emerytowani,
c) dziennikarze,
d) studenci, udający się na studja do wyższych zakładów naukowych w Polsce,
e) osoby, posiadające polecenie czeskosłowackiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych —
wizy pobytowe lub przejazdowe, jednorazowe lub wielokrotne,
f) członkowie wycieczek, składających się conajmniej z 10-ciu osób, posiadający paszporty indywidualne, lub paszport zbiorowy — wizy pobytowe jednorazowe, z prawem pobytu, nieprzekraczającym jednego miesiąca, lub wizy przejazdowe powrotne.

Obywatele czeskosłowaccy, wymienieni w punktach: a) winni wykazać się legitymacją urzędniczą, b) legitymacją wojskową, lub rozkazem urlopu lub podróży, c) legitymacją dziennikarską, wystawioną przez odnośny związek (syndykat), z wymienieniem nazwy dziennika.

Obywatele tureccy.

4) Zgodnie z porozumieniem, zawartem z Rządem Tureckim (nota M. S. Z. Nr. K. III. 17648/29 z dn. 23.X.1929 r., nota Poselstwa Tureckiego Nr. 300 z dn. 7.X1929), opartem na zasadzie wzajemności:

a) wojskowi,
b) urzędnicy etatowi,
c) studenci,
d) osoby, którym przysługuje prawo ubogich — wizy pobytowe lub przejazdowe.

Obywatele tureccy, wymienieni w punktach a), b) winni wykazać się legitymacją służbową, c) legitymacją zakładu naukowego, d) świadectwem niezamożności, wystawionem przez miejscowe władze kompetentne.

C. OPŁATY ODWETOWE.

Od obywateli państw, które, pobierają od obywateli polskich opłaty wyższe od przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dn. 23.IV.1932 r. w sprawie zmiany taryfy opłat konsularnych, należy pobierać opłaty według poniższej tabeli:

Lit. porz.	Obywatelstwo	Opłata za wizę pobytową jednorazową	Opłata za wizę pobytową wielokrotną	Opłata za wizę przejazdową jednorazową	Opłata za wizę przejazdową powrotną	Opłata za wizę przejazdową wielokrotną
a.	argentyńskie	5 $ w Argentynie, 10 $ w innych krajach		5 $ w Argentynie, 10 $ w innych krajach		
b.	brazylijskie	w/g. taryfy	w/g. taryfy	20 zł.	20 zł.	20 zł.
c.	bułgarskie	w/g. taryfy	w/g. taryfy	7 zł. 15 gr.		
d.	duńskie	27 zł.	43 zł. 20 gr.	7 zł. 20 gr.	7 zł. 20 gr.	
e.	finladzkie	w/g. taryfy	50 zł.	w/g. taryfy	w/g. taryfy	w/g. taryfy
f.	francuskie	40 zł.	w/g. taryfy	w/g. taryfy	w/g. taryfy	w/g. taryfy
g.	litewskie (narodowości niepolskiej)	35 $	50 $	w/g. taryfy		
h.	norweskie	w/g. taryfy	w/g. taryfy	7 fr. zł.	7 fr. zł.	
i.	peruwjańskie	5 $	5 $	5 $	5 $	5 $
j.	portugalskie	32 zł. 40 gr.		32 zł. 40 gr.		
k.	rumuńskie	w/g. taryfy		w/g. taryfy		
l.	tureckie	w/g. taryfy		10 zł.		
ł.	węgierskie	w/g. taryfy	w/g. taryfy	3 zł. 50 gr.	5 zł. 30 gr.	
m.	Z. S. R. R.	10 $		5 $	10 $	
n.	bezpaństwowcy	należy udzielać wiz według rodzajów i opłat przewidzianych dla obywateli tego państwa, które wystawiło bezpaństwowcowi dokument podróży.				

UWAGI: 1) rubryki puste oznaczają, że danego rodzaju wiz nie należy wogóle udzielać;

2) opłaty za wizy: osiedleńcze, zbiorowe pobytowe, zbiorowe przejazdowe od obywateli obcych, wymienionych, w powyższej tabeli, należy pobierać według stawek, przewidzianych dla tych wiz w rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dn. 23.IV.1932 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 9 z dn. I.V.1932 r. poz. 63);

3) w razie stwierdzenia przez urząd zagraniczny R. P., że którykolwiek konsulat państwa obcego pobiera za takie same wizy opłaty wyższe, niż przewidziane w powyższej tabeli, względnie w rozporządzeniu Ministra Spraw Zagranicznych z dn. 23.IV1932 r. — urząd zagraniczny R. P. winien zastosować odwet, zawiadamiając o tem Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

§ 3. Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie w jeden miesiąc po ogłoszeniu w Dz. Urz. M. S. Z., zarazem tracą moc obowiązującą:

Okólnik Nr. 26/27 z 9.III.1927 r. Nr. K.III.c.191 (Zbiór Przepisów Konsularnych Nr. tekstu 283).

Okólnik Nr. K.III.c.9925 z dnia 6.XI.1924 r. (Zbiór Przepisów Konsularnych Nr. tekstu 284)

Okólnik Nr. K.III.c.4453 z dnia 6.V.1923 r. (Zbiór Przepisów Konsularnych Nr. tekstu 285)

Okólnik Nr. 116/29 z dnia 9.VIII.1929 r. Nr. K.III.5943 (Zbiór Przepisów Konsularnych Nr. tekstu 286).

} str. 321 Przep. Kons.

Zarządzenie Nr. K.III.27161 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 11 z 1931 r. poz. 57).
Zarządzenie Nr. K. III.29134 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 14 z 1931 r. poz. 76).
Zarządzenie Nr. K.III.29946 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 14 z 1931 r. poz. 77).
oraz

Okólnik Nr. 32/T. z dn. 19 lipca 1930 r. Nr. K.III.12436/pf. 1098 — o ile ustalał opłaty wizowe.

114.

E.III.737/2/1.

ZARZĄDZENIE

W SPRAWIE NIEWIZOWANIA WYDAWANYCH PRZEZ WŁADZE STANÓW ZJEDNOCZONYCH AMERYKI „PERMITS TO REENTER".

Ambasada Stanów Zjednoczonych Ameryki zawiadomiła Ministerstwo Spraw Zagranicznych, że władze amerykańskie zauważyły, iż urzędy zagraniczne R. P. wizują „permits to reenter" które nie są dokumentami podróży, zastępującemi paszporty, lecz, zgodnie z przepisami amerykańskiemi, mogą być uważane jedynie za dowód, stwierdzający, iż cudzoziemiec powraca do Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Ponieważ w świetle tych wyjaśnień wizowanie „permits to reenter" należy uważać za niezgodne nietylko z przepisami amerykańskiemi, lecz przedewszystkiem z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14.IV.1932 r., o dokumentach upoważniających do przekraczania granicy (Dz. U. R. P. Nr. 57 z 1932 r. poz. 548), polecam „permits to reenter" nie wizować, natomiast przy wizie, udzielonej na dokumencie podróży umieszczać uwagę, stwierdzającą posiadanie przez cudzoziemca „permits to reenter", podając nazwę władzy, która go wystawiła oraz numer, datę i termin ważności.

Minister

Warszawa, 1 lipca 1933 r. *(—) J. Beck*

CZĘŚC II.

115.

E.III.706/1/1.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE SPISYWANIA PROTOKÓŁÓW W URZĘDACH ZAGRANICZNYCH R. P.

Wobec wypadku zaszłego w jednym z urzędów zagranicznych, że protokóły z obywatelami polskimi spisywane były w obcym języku, niebędącym nawet językiem kraju urzędowania, M. S. Z. wyjaśnia, że protokóły spisywane w urzędach zagranicznych R. P. z obywatelami polskimi winny być redagowane wyłącznie w języku polskim. Jeśli petent nie włada dostatecznie językiem polskim, zeznania jego mogą być przyjęte i protokółowane za pośrednictwem tłumacza, w którym to charakterze występować może sam spisujący protokół urzędnik.

Jedynie mogą być z obywatelami obcymi protokóły spisywane w języku kraju urzędowania, o ile obcokrajowiec nie włada językiem polskim. W tym wypadku wstęp i zakończenie winny jednakowoż również być sporządzone w języku polskim, a na wstępie winna być umieszczona wzmianka, usprawiedliwiająca spisanie zeznań petenta, jako obcokrajowca niewładającego językiem polskim, w języku kraju urzędowania.

116.

WO.534/3.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE UZUPEŁNIENIA ZARZĄDZENIA O ROZMOWACH TELEFONICZNYCH.

Punkt 4 zarządzenia Nr. W. O. 534/1 z dnia 15.V.1933 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 10/1933 poz. 77) został uzupełniony w tym kierunku, że do aparatów, które mogą być łączone bezpośrednio z placówkami, włącza się również aparat Radcy Prawnego M. S. Z., jako przedstawiciela Rządu Polskiego przy Komisji Mieszanej i Trybunale Rozjemczym do Spraw Górnośląskich.

117.

E.III.749/2/1.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE INTERPRETACJI § 281 ROZPORZĄDZENIA WYKONAWCZEGO DO USTAWY O POWSZECHNYM OBOWIĄZKU WOJSKOWYM.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku z 28 grudnia 1932 r. w sprawie Józefa Blütha, zastanawiał się na treścią § 281 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 31/1930 poz. 270), opiewającego: „obywatele polscy, przebywający stale zagranicą w kra-

jach europejskich, obowiązani są zgłosić się do rejestrów i spisów poborowych we właściwym urzędzie konsularnym. Obowiązek stawienia się do poboru mają osoby te spełnić przed właściwą Konsularną Komisją Poborową, o ile pobór zagranicą został zarządzony, w przeciwnym razie osoby te korzystają z przesunięcia terminu stawienia się do poboru aż do odwołania".

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyjaśnił, że wymieniony paragraf dotyczy wyłącznie tylko tych obywateli, którzy przebywają stale zagranicą i do poboru w Polsce wogóle nigdy nie stawali; natomiast § 281 nie dotyczy tych, którzy stawali przed komisją poborową w kraju i po uznaniu za zdolnych do służby wojskowej oraz po uzyskaniu odroczenia terminu odbycia tej służby wyjechali zagranicę, osiedlając się zagranicą na stałe lub czasowo dla jakichbądź względów: studja, praca zarobkowa i t. p.

Podając powyższe do wiadomości Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwraca uwagę na konieczność stosowania postanowień § 322 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym o odmowie opieki konsularnej względnie o stawianiu wniosków o pozbawienie obywatelstwa w razie, gdy osoby osiedlające się zagranicą po stawaniu do poboru w kraju nie chcą się stosować do wydanych im wezwań powrotu do kraju w celu uregulowania stosunku do służby wojskowej.

118.

Nr .E.III.696/Adm.-G. S./4/1.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZYWRÓCENIA PRAWIDŁOWEJ PISOWNI NAZWISK NA PODSTAWIE KONWENCJI GENEWSKIEJ Z 1922 ROKU.

Art. XVI protokółu końcowego do Konwencji Genewskiej z dnia 15.5.1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44/1922 poz. 373) przewiduje możność przywrócenia prawidłowej pisowni nazwisk, właściwej pisowni języka polskiego, w rejestrach stanu cywilnego, które prowadzone są na obszarze b. terenu plebiscytowego.

Po usunięciu nieporozumień istniejących w sprawie trybu postępowania w tych wypadkach pomiędzy Rządem Polskim i Niemieckim, Pan Wojewoda Śląski okólnikiem Nr. 11 z dnia 10.4.1933 roku Nr. Ad. I. 49/7 wydał podległym sobie władzom administracyjnym zarządzenie, które ustala następujące zasady:

I. Dla obywateli polskich, których rejestry stanu cywilnego znajdują się na polskiem terytorjum b. terenu plebiscytowego, sprostowanie uskutecznia właściwy urzędnik stanu cywilnego w formie sprostowania widocznego błędu pisarskiego. Osoby zamieszkałe zagranicą wnoszą odpowiednie podania bezpośrednio do tego Urzędu stanu cywilnego, który prowadzi odnośny rejestr.

II. Dla obywateli polskich, których rejestry stanu cywilnego znajdują się na niemieckim terytorjum b. terenu plebiscytowego przywrócenia prawidłowej pisowni nazwisk dokonane zostanie na podstawie przepisów rozporządzenia z dnia 3.XI.1919 r. w sprawie zmiany nazwisk rodowych. W tych wypadkach wnioski obywateli polskich, zamieszkałych zagranicą, winny być kierowane bezpośrednio do Sądu Grodzkiego w Katowicach.

III. Podania o sprostowanie pisowni nazwiska oraz zezwolenia na zmianę pisowni nazwiska, udzielane na skutek takich podań, są w myśl reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia 17 marca 1933 r. Nr.D.V.11835/33, wolne od opłaty stemplowej jako zawierające wniosek w sprawie publicznej.

W wypadkach, gdy pisownia nazwiska obywatela polskiego, pochodzącego z górnośląskiego terenu plebiscytowego, nie odpowiada pisowni polskiej, urzędy zagraniczne R. P. winny pouczyć osobę zainteresowaną o możliwości sprostowania jej nazwiska w wyżej wspomnianym trybie uproszczonym i udzielić jej wszelkich potrzebnych wskazówek i pomocy, bez pobierania jakichkolwiek opłat konsularnych, nawet w razie przesyłania odnośnych podań za pośrednictwem urzędu zagranicznego.

119.

A.II.R.C.537/Up/68.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE WYPŁATY UPOSAŻEŃ SŁUŻBOWYCH W URZĘDACH ZAGRANICZNYCH.

Wobec wystawiania przez Centralę M. S. Z. list płacy na uposażenia służbowe urzędników etatowych i pracowników umysłowych zatrudnionych zagranicą i możliwości nadejścia list płacy do urzędów niekiedy z opóźnieniem, zwłaszcza do urzędów bardziej odległych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych upoważnia p.p. kierowników urzędów do wypłacania w dniu 1 danego miesiąca za pokwitowaniem części należnych uposażeń do wysokości 75%, o ile do tego dnia nie nadejdą listy płacy.

Wypłata pozostałej części należnych uposażeń za dany miesiąc winna być uskuteczniona niezwłocznie po otrzymaniu list płacy, w których należy pokwitować całe uposażenie, natomiast pobrane kwity na wypłaconą już część uposażenia podlegają zwrotowi ich wystawcom.

Wszelkie reklamacje w sprawie list płacy, wymiaru uposażeń, uskutecznianych potrąceń i t. p., należy kierować do Wydziału Budżetowego.

120.

W. O. 471/4.

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY DEKRETEM PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Moskwa Franciszek, sędzia Trybunału Rozjemczego w Gdańsku w IV st. sł.—dekretem z dnia 10 czerwca 1933 r.

MIANOWANI:

Bieliński Michał, asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. (W. O.) — z dniem 1 czerwca 1933 r. referendarzem, z dniem 1 września 1933 r. attaché konsularnym w Konsulacie R. P. w Pittsburgu.

Bociański Jan, referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (P. VI) — z dniem 1 września 1933 r. attaché konsularnym w Konsulacie Gen. R. P. w Opolu.

Drymmer Wiktor Tomir, prowizoryczny naczelnik wydziału w VI st. sł. w M. S. Z. — z dniem 21 czerwca 1933 r. naczelnikiem wydziału.

Jakubski Zbigniew, referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (E. II) — z dniem 1 września 1933 r. attaché konsularnym w Konsulacie R. P. w Bratisławie.

Knoll Wacław, referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (P. I.) — z dniem 1 września 1933 r. attaché poselstwa w Poselstwie R.P. w Belgradzie.

Kurnatowski Adam, prowizoryczny attaché poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie R. P. w Bukareszcie — z dniem 1 czerwca 1933 r. attaché poselstwa.

Marynowski Tadeusz, radca min. w VI st. sł. w M. S. Z. (P. VI)—z dniem 1 września 1933 r. konsulem i kierownikiem Konsulatu R. P. w Pradze.

Miłobędzki Adam, pracownik kontraktowy w Konsulacie Gen. R. P. w Lille —z dniem 1 lipca 1933 r. prow. attaché konsularnym w VIII st. sł.

Okoński Witold, attaché konsularny w VIII st. sł. w Wydziale Kons. Poselstwa R. P. w Moskwie—z dniem 1 czerwca 1933 r. wicekonsulem.

Próchnicki Stanisław, naczelnik wydziału A. III w V st. sł. w M. S. Z.— z dniem 1 września 1933 r. konsulem gen. i kierownikiem Konsulatu R. P. w Lipsku.

Rutkowski Mieczysław, z dniem 17 czerwca 1933 r. attaché honor. w Ambasadzie R. P. w Londynie.

Strzałecki Tomasz, praktykant w M. S. Z.—z dniem 1 czerwca 1933 r. referendarzem w VIII st. sł., z dniem 1 sierpnia 1933 r. attaché konsularnym w Konsulacie R. P. w Czerniowcach.

Świętochowski Stanisław, prow. sekretarz w X st. sł. w M.S.Z. (A. II. R.C.) —z dniem 1 czerwca 1933 r. referendarzem w VIII st. sł.

PRZENIESIENI:

Domański Stefan, attaché konsularny z tyt. wicekonsula II kl. w VIII st. sł. w Konsulacie R. P. w Bratisławie — z dniem 1 września 1933 r. do Konsulatu R. P. w Morawskiej Ostrawie.

Staniszewski Karol, attaché konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Gen. R. P. w Opolu — z dniem 1 września 1933 r. do Ambasady R. P. w Paryżu w charakterze attaché ambasady.

ODWOŁANI:

Błaszkiewicz Tadeusz, konsul II kl. w VI st. sł. p. o. kierownika Wydziału Konsularnego Poselstwa R. P. w Moskwie—z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem naczelnikiem wydziału i powierzeniem kierownictwa Wydziału Administracyjno-Gospodarczego od 1 września 1933 r.

Dr. Brzeziński Tadeusz, konsul I kl. w VI st. sł., kierownik Konsulatu R. P. w Lipsku — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem radcą ministerjalnym od 1 września 1933 r.

Cichocki Stanisław, prow. sekretarz kons. w X st. sł. w Konsulacie R. P. w Lyonie — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem prow. sekretarzem od 1 września 1933 r.

Czekierski Witold, sekretarz kons. II kl. w X st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa R. P. w Moskwie—z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem sekretarzem od 1 września 1933 r.

Dr. Jażdżewski Antoni, radca poselstwa II kl. w VI st. sł., chargé d'affaires a. i. Poselstwa R. P. w Tokio — z dniem 30 września 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem radcą ministerjalnym od 1 października 1933 r.

Karczewski Jan Leon, prow. wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie R. P. w Tuluzie — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem prow. referendarzem od 1 września 1933 r.

Kossow Marjan, konsul I kl. w VI st. sł., kierownik Konsulatu R. P. w Pradze — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem radcą ministerjalnym od 1 września 1933 r.

Pisarczykówna Józefa, prow. rejestrator w IX st. sł. w Konsulacie Gen. R. P. w Charkowie — z dniem 30 listopada 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z.

Dr. Schimitzek Stanisław, radca poselstwa I kl. w V st. sł. w Poselstwie R. P. w Berlinie — z dniem 30 września 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem radcą ministerjalnym od 1 października 1933 r.

Semiczek Marjan, sekretarz konsularny w VIII st. sł. w Ambasadzie R.P. w Paryżu — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M.S.Z., z równoczesnem mianowaniem asesorem od 1 września 1933 r.

Śliżewski Wacław, kontroler w VIII st. sł. w Poselstwie R.P. w Moskwie —z dniem 31 lipca 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z.

Wróbel Marjan, sekretarz konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie R. P. w Pittsburgu — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem asesorem od 1 września 1933 r.

PRZYDZIELENI:

Byszewski Jan Lech, radca ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. — do Wydziału E. II. z dniem 19 czerwca 1933 r.

Czekierski Witold, sekretarz kons. II kl. w X st. sł. w Wydziale Konsularnym Poselstwa R. P. w Moskwie — do Archiwum (G. M. A.) z dniem 1 września 1933 r.

Korsak Witold Adam, referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. (S. D. P.) — do Wydziału P. II. z dniem 19 czerwca 1933 r.

Kula Alfons, asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. (E. II) — do Wydziału Osobowego z dniem 16 czerwca 1933 r.

Pisarczykówna Józefa, prow. rejestrator w IX st. sł. w Konsulacie Gen. R. P. w Charkowie—do Archiwum (G. M. A.) z dniem 1 grudnia 1933 r.

Brzezie-Russocki Wacław, referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. — do Wydziału Osobowego z dniem 17 czerwca 1933 r.

Świrski Michał, radca ministerjalny w VI st. sł., kierownik referatu A.II. R.C. w Wydziale A. II. w M. S. Z. — do Biura Kontroli Rachunkowości Urzędów Zagranicznych (K. Z.) z dniem 19 czerwca 1933 r.

POWIERZONO FUNKCJE:

Dr. Starzewskiemu Janowi, radcy ministerjalnemu w VI st. sł., zastępcy naczelnika Wydziału P. III. w M. S. Z. — kierownictwa Bibljoteki i Archiwum z dniem 1 września 1933 r.

Turkiewiczowi Marjanowi, asesorowi w VII st. sł., zast. kierownika Referatu A.II.R.C. w Wydziale A. II. w M. S. Z. — kierownictwa Referatu Rachuby Centrali (A.II.R.C.) w Wydziale A. II. z dniem 19 czerwca 1933 r.

UDZIELONO ROCZNEGO BEZPŁATNEGO URLOPU:

Raszykowi Leopoldowi, asesorowi w VIII st. sł. z tyt. wicekonsula II kl. w Konsulacie R. P. w Czerniowcach — od 1 sierpnia 1933 r. do 31 lipca 1934 r.

PRZEDŁUŻONO URLOP BEZPŁATNY:

Brzezińskiej Wandzie, adjunktowi kanc. w VIII st. sł. — do 30 września 1933 r.

Czekierskiemu Witoldowi, sekretarzowi kons. II kl. w X st. sł. — do 31 sierpnia 1933 r.

Kowalewskiemu Stanisławowi, prow. sekr. kons. II kl. w X st. sł. — do 30 czerwca 1934 r.

Kotasowi Rudolfowi, rejestr. w X. st. sł. — do 31 lipca 1934 r.

Pisarczykównie Józefie, prow. rejestratorowi w IX st. sł. — do 30 listopada 1933 r.

Skrzypkównie Bronisławie, sekretarzowi w IX st. sł.—do 30 czerwca 1934 r.

Śliżewskiemu Wacławowi, kontrolerowi w VIII st. st.— do 31 lipca 1933 r.

PRZERWANO URLOP BEZPŁATNY:

Cichockiemu Stanisławowi, prow. sekr. kons. II kl., p. o. pracownika kontraktowego w Konsulacie R. P. w Lyonie — z dniem 31 sierpnia 1933 r.

ANULOWANO PRZERWĘ URLOPU BEZPŁATNEGO:

Mantuszewskiemu Waleremu, naczelnikowi kanc. w VIII st. sł., p. o. pracownika kontraktowego w Poselstwie R. P. w Moskwie.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Kowalewski Przemysław, radca ministerjalny w VI st. sł., kierownik Referatu P. I. K. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1933 r.

Strzembosz Jan, radca ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 sierpnia 1933 r.

POWOŁANI DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Grzeszkowiak Roman, asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 17 czerwca 1933 r.

PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU:

Dzieduszycki Juljusz, radca poselstwa I kl. w V st. sł. w stanie rozporządzalności — z dniem 1 lipca 1933 r.

Kwiatkowski Jan, asesor w VII st sł. M. S. Z. w stanie nieczynnym — z 1 dniem 1 lipca 1933 r.

Rozwadowski Eugenjusz, konsul gen. II kl. w V st. sł. w M. S. Z. w stanie rozporządzalności — z dniem 1 lipca 1933 r.

Wilczewska Adela, adjunkt kanc. w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 1 lipca 1933 r.

ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY PAŃSTWOWEJ:

Karczewski Jan Leon, prow. wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie R. P. w Tuluzie — z dniem 30 listopada 1933 r.

Zajączkowski Tadeusz, prow. wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie R. P. w Morawskiej Ostrawie — z dniem 30 listopada 1933 r.

121.

P.D-416-b/zezw/a. I/33.

ODZNACZENIA.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniem z dnia 28 marca 1933 roku zezwolił na przyjęcie i noszenie orderów cudzoziemskich następującym osobom:

Józefowi Beckowi, Ministrowi Spraw Zagranicznych — Wielkiej Wstęgi orderu Białej Róży Finlandzkiej.

Aleksandrowi Dunajeckiemu, konsulowi generalnemu R. P. w Wiedniu — Krzyża Komandorskiego orderu czeskosłowackiego Lwa Białego.

Janowi Starzewskiemu dr., zastępcy naczelnika wydziału w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego orderu Korony Włoskiej.

Witoldowi Kolankowskiemu, konsulowi R. P. w Medjolanie, Krzyża Komandorskiego łotewskiego orderu Trzech Gwiazd.

Janowi Pawlicy, radcy ministerjalnemu w M. S. Z. — węgierskiego Krzyża Zasługi II kl.

Zdzisławowi Szczerbińskiemu, radcy ministerjalnemu w M. S. Z. — Krzyża Oficerskiego orderu Korony Dębowej Luksemburskiej.

Jerzemu Warchałowskiemu, radcy ministerjalnemu w M. S. Z. — Krzyża Komandorskiego orderu jugosłowiańskiego św. Sawy, oraz Krzyża Kawalerskiego I kl. orderu Białej Róży Finlandzkiej.

Eugenjuszowi Rozwadowskiemu, b. konsulowi generalnemu R. P. w Trjeście, Krzyża Komandorskiego orderu San Marino.

Bolesławowi Leitgeberowi, b. sekretarzowi Poselstwa — Krzyża Oficerskiego orderu duńskiego Dannebroga.

Edwardowi Niedźwieckiemu, urzędnikowi M. S. Z. Krzyża II klasy orderu estońskiego Czerwonego Krzyża.

Mieczysławowi Chylińskiemu, emeryt. sekretarzowi konsularnemu — węgierskiego Krzyża Zasługi II klasy.

Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) *Roman Dębicki*

Redakcja i Administracja
Sekretarjat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 48.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.

Nr 9199/38. Główna Drukarnia Wojskowa.